29/08/2022

Κερκύρας Νεκτάριος: «Η συγχωρητικότητα, το ζητούμενο της εποχής μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του λάζου στο Μαντούκι λειτούργησε και ομίλησε ο Σεβασμιώτατος Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, την Κυριακή της 11ης Ματθαίου.

Κατά την Θεία Λειτουργία, έλαβε αφορμή από το ευαγγελικό ανάγνωσμα που αναφέρεται στην παραβολή του οφειλέτη των μυρίων ταλάντων, και **αναφέρθηκε στο μεγάλο θέμα της συγχωρητικότητας**, το οποίο αφορά όλους μας.

«Ο Χριστός είναι το μεγάλο παράδειγμα προς μίμησιν μας, ο οποίος συγχώρησε τους σταυρωτές Του, επάνω από το ικρίωμα του σταυρού. Μάλιστα δε, ζήτησε από τον ουράνιο πατέρα Του, αυτή την συγχώρεση, λέγοντας του, ότι δεν γνωρίζουν τι

πράττουν. Ο διάβολος, που παρακολουθούσε την πορεία του Θεανθρώπου, από την ώρα του Ευαγγελισμού μέχρι και της καταδίκης Του, που πίστευσε ότι επάνω εις τον σταυρό πλέον είχε καταφέρει την πλήρη αιχμαλωσία του ανθρώπου, στο άκουσμα αυτών των λόγων του Ιησού, συγχωρώντας τους σταυρωτές Του, τότε και πάλι αντιλαμβάνεται ότι ο μεγάλος εσταυρωμένος δεν ήταν ένας απλός άνθρωπος, αλλά ο Θεάνθρωπος.

Ο Απόστολος Πέτρος ρωτάει τον Ιησού στην επίγεια ζωή Του, μέχρι πόσες φορές μπορεί να συγχωρηθεί ένα αμάρτημα, που έχει να κάνει με την προσβολή του πλησίον μας, έως επτά φορές; Και ο Κύριος του απαντάει «εβδομηκοντάκις επτά», που σημαίνει στο άπειρον. Πάντοτε πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τη συγχώρεση στον αδελφό μας. Δεν υπάρχει όριο στη συγχώρεση. Ο απεγνωσμένος οφειλέτης των μυρίων ταλάντων έπεσε στα πόδια του Κυρίου, ζητώντας την παράταση της προθεσμίας που του είχε δώσει ο Κύριος, αλλά η μεγαλοκαρδία και η συγχωρητικότητα του ουρανίου Πατρός μας, τον αποδέσμευσε από το υπέρογκο χρέος και οφειλή από την οποία είχε. Βέβαια η παραβολή, αναφέρεται στα χρωστούμενα του καθενός μας αμαρτωλού ανθρώπου, που κανείς δε μπορεί να ξεφύγει από την αμαρτία και την πτώση, απέναντι στην στάση του Θεού που κρατάει για τον καθένα μας. Στον κάθε αμαρτωλό ο οποίος μετανοεί, ο ουράνιος πατέρας μας, είναι έτοιμος να τον ελευθερώσει και να τον συγχωρήσει από την αμαρτία.

Δυστυχώς όμως δεν συμπεριφέρεται ο καθένας άνθρωπος στον συνάνθρωπο του με την στάση του Θεού, ο οποίος τηρεί για όλους μας. Εμείς συμπεριφερόμαστε σύμφωνα με τον Μωσαϊκό Νόμο, δηλαδή «οφθαλμόν αντί οφθαλμού» και «οδόντα αντί οδόντος», και επιπλέον γινόμαστε πολλοί χειρότεροι ζητώντας την εξόντωση του άλλου. **Χρησιμοποιούμε την μνησικακία και την εκδίκηση, δεν βλέπουμε το έλεος του Θεού, το οποίο έρχεται στον καθένα μας όταν το ζητάμε»,** είπε ο Σεβασμιώτατος και συνέχισε:

«Αυτό φαίνεται στην σημερινή παραβολή, όταν ο ελεύθερος της παραβολής, από το μεγάλο χρέος το οποίο είχε, συμπνίγει με τα δυο του χέρια, τον σύνδουλο του για το μικρό χρέος. Δεν μας ωφελούν οι οποιεσδήποτε εξωτερικές πράξεις, οι οποίες γίνονται για το θεαθήναι, ακόμη και η ελεημοσύνη, όταν γίνεται για το θεαθήναι, δεν ωφελεί πνευματικά, εάν δεν υπάρχει η συγχωρητικότητα εκ μέρους μας.

Όταν λέμε στην Κυριακή Προσευχή, «άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών» , αλλά παρόλα ταύτα συνεχίζουμε την σκληροκαρδία και το ασυγχώρητο έναντι των αδελφών μας, τότε είναι η χειρότερη υποκρισία με την οποία ο άνθρωπος υποκρίνεται απέναντι στον Θεό. Ο Κύριος της παραβολής, όταν πληροφορήθηκε τη σκληροκαρδία του δούλου, που του χάρισε τα οφειλόμενα, τότε τον παρέδωσε στους βασανιστές μέχρι να αποδώσει το χρέος του. Παρόμοια ο Θεός, όχι ως εκδικητής αλλά σαν ιατρός και

θεραπευτής μπορεί να χρησιμοποιήσει τρόπους παιδαγωγίας προκειμένου να καμφθεί η σκληροκαρδία μας. Γι αυτό λοιπόν το λόγο, δεν πρέπει να διερωτώμεθα για τις δοκιμασίες της ζωής μας, γιατί πολλές φορές αυτές οι δοκιμασίες είναι η παιδαγωγία του Θεού, για την στάση μας έναντι Του, χωρίς εμείς να την αντιλαμβανόμαστε.

μας χάρισε την επουράνια
α χωρέσουμε στην Βασιλεία
ς. Χωρίς αυτή την εγγύηση,
εού».

ΙΣΤΟΙΣ ΘΕΟ ΚΑΙ ΕΠΙ